

בן סורר ומורה פרק שMINI סנהדרין

עין משפט
ור מצוה

**לג א מ"י פ"ט מ"ל גיינא סלכָה ט קמגָן
להוין קכְמַזְעַמְמַתְנִי**

הנזכר בס' בשבה. אע"ג מאי במוד' בשבה ווועצ' שנדרכו לילינבו עליון לאין לעו יש לאן קשייא

הנפיש
פטור. ממסלולני. סאר
לטסנו גאנט. וכמוינט
סילן. לי. מהפקין לילסער
לטסנו גאנטס לילסער, דאסער
לאו מוקסן קייפס טיט, ומוקי
לא גאנד זונט. לי. נוי
זאנט זיאו גאנטס מגן
הרבלה (תורת אחים) זאנט

מסתברא מילתה דרב בשшибור. והס מהלך מהי קמ' נ' מגמר. מללה: נמוו. מה סולגנ' צבאל ווין: צ' אקט גדייקס פמ' מגמר. נס וויא' נעוול. צ'יך לאס פנאי' נעטוק צטולו וצומות: צ'ו' ציבר צעדי' צממלת קמ' נ' לא' חפייט ציבר חאלך: צ'ו' ציבר צעדי' צממלת קמ' נ' לא' חפייט ציבר חאלך:

ורע לעולם: **מתני' י'הבא** במחתרת נידון

- על שם סופו יהה בא במחתרת ושבר את החביה אם יש לו דמי חיב אם אין לו דמים פטור: **גמ'**^ט אמר רבא מאי טעמא דמחתרת חזקה אין אדם בעמיד עצמו על ממונו והאי מומר אמר אוילנא קאי לאפאי ולא שביק לי' ואי קאי לאפאי קטילנא ליה^ט והחורה אמרה אם בא להוונך השכם להרוגנו אמר רב**י** ה'הבא במחתרת ונטול כלים ויצא פטור מאי טעמא בדים קננהו **יא**^ט אמר רב**י** רבא מסתברא מילתייה דרב בש��יר דליתנהו אבל נטול לא והאלחים אמר רב אפילו נטול דהא יש לו דמים ונאנסו חיב אלמא בראשותה קיימי הכא נמי ברשותה קיימי ולא היא כי אוקמינא רחמנא בראשותה לעין אונסן אבל לעין מנקא ברשותה דמריהו קיימי מידי דהוה אשואל הנן בא במחתרת ושיבר את החביה יש לו דמים חיב אין לו דמים פטור טעמא דשיכר דבי אין לו דמים פטור הא נטול לא הוא הדין אפיפלו נטול נמי והוא דקא תנוי שבר את החביה קמ'ל דבי יש לו דמים ע"ג דשיכר נמי חיב פשיטה מזוק הוא הא קמ'ל ואפיפלו שלא בכונה מאי קמ'ל אדם מועעד לעולם תנינא^ט אדם מועעד לעולם בין בשוגן בין במזיד בין באונס **יב** ברכzon קשיא מתיב רב ביבי ברacci^ט היגונב כים בשבת חייב שהרי נוחייב בגיןבה קודם שיבא לידי אישור שבת היה מגרר ויוציא פטור שהרי אישור גנבה ואיסור סקללה בגין אחד יהלכתא דשרנהו בגיןה רבעא איגנבו ליה דיכרי במחתרתא אהדרינהו ניחליה ולא קבלינחו אמר הוואיל ונפק מפומיה דרב ת"ר אין לו דמים אם ורחה המשמש עלייו וכי המשמש עליו בלבד ורחה אלא אם ברור לך הדבר בשמש שאין לו שלום עמק הרגהו ואם לאו אל תהרגהו תניא אידך אם ורחה המשמש עליו דמים לו וכי המשמש עליו בלבד ורחה יאלא אם ברור לך בשמש שיש לו שלום עמק אל תהרגהו ואם לאו הרגהו קשיא סתרמא אסתמא לא קשיא **יב**

(6) יומם פָּה, (7) גְּלִיכָּמָן
מֶמֶּה: וְלֹא כַּפְרָה, (8) בְּקָרָב
קְדֻשָּׁה, (9) רְכָבָה, סְלָטָה
בְּנֵי קָרְבָּן, עֲמָדָה, (10) עַזְעִיל
מָקוֹם, גְּמַעַתְּנָה: נָגָה, שָׂרָטָה
עַל וְסִירָה, (11) כְּמוֹמֹתְנָה,
בְּצִוָּה. צָמָה: (12) גְּמַפְתָּמָה
בְּצִוָּה. צָמָה: (13) לְצִוָּה וְאֶ
בְּקָרְבָּן, (14) לְצִוָּה וְאֶמְמָתָה
שְׁרֵךְ נְשָׁלָה מְמַסְתָּה, (15)
(16) יְמִינָה, (17) עַדְתָּה, (18) עַדְתָּה:
(19) בְּסָסָה, (20) בְּלָעָלָה,
(21) נְגַנְּבָה.

תורה או השלם

1. אם במחורת ימצע
הגבב והפה ומית אין לו
דמיון; אם ורחה השמש
עליו דמיון לו שלם
ישלים אם אין לו ונמוך
בנוגה:

שמות כב-א-ב

גלוון השם
גמ' אמר ר בא מוסברא.
כען וס מומצאות קב' ע"ב
גענון יג' ע"ב: חותם
ד"ה לא. לא יהו רוצחים
להחוור. עי' פול' לנק
מגינס בלחמי טוסט דף
ע"ד לס' לפקס:

הגהות מהר"ב רנשבותן